

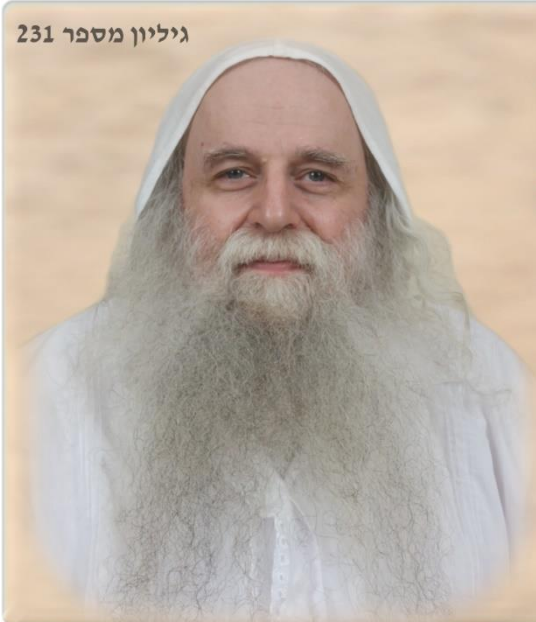

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויחי תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת ויחי תשפ"ה – לא לעולם חוסן

בנקודה הזו של החשדנות כלפי יוסף לא תיקנו את עצמם.

ולכן זה התגלגל בכל הדורות, וזה גרם גם כן לפירוד ממלכת יהודה מממלכת ישראל. והשנאת חנם המשיכה, בבית שני נחרב הבית, ועד היום הבית לא חזר. אומרים חכמים עוד לא תיקנו את השנאת חנם – כמה שהדבר הזה חמור, כמה שהדבר הזה קשה לתיקון – כי כדי שתהיה אחדות בין האחים צריך שתהיה ענוה, שאדם יראה את החסרונות של עצמו ואת המעלות של חברו, של זולתו לא רק של חברו, ושלא ישכח לרגע שבכל רגע הוא יכול להיות אדם שפל, אם היצר הרע יפיל אותו והוא ישמע בקולו הוא יכול ליפול. "אל תאמן בעצמך עד יום מותך", עד היום האחרון, עד הרגע האחרון היצר הרע יכול לפתות אותו, רחמנא לצלן. ואנשים כנראה לא חיים ככה, לא כולם הגיעו לזה.

כשבו אדם מקולקל הוא מקטרג על הצדיקים – 'כל הפוסל במומו פוסל'. יוסף לא עשה להם שום דבר רע. הוא לא מכר אותם, הם מכרו אותו. הוא כלכל אותם ועזר להם במצרים, ולא רק בשל כבוד אביו, אלא, עובדה, גם אחרי אביו. ואביו לא חשד בו. אביו ידע שהוא צדיק, הוא לא חשב שהוא יפגע באחים. הם כן חשבו – זה הענין.

לדוגמא, בנוהג שבעולם, אדם שהוא גנב חושב שכולם גנבים, אדם שמדבר לשון הרע חושב שכולם מדברים לשון הרע, אדם שלא שומר על הקדושה חושב שכולם כמוהו – כל הפוסל במומו פוסל.

מזעזע לראות גם את הירידה בבטחון העצמי של השבטים, שחשבו לבלוע את מצרים – ופתאום הם כחגבים, הם תלויים ביוסף, שתלוי בפרעה. וזו תוצאה של השנאת חנם. מי שלא למד את הלקח הזה, חבל.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת ויחי תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו ננסה לפרש את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

מה שמשך את תשומת לבי זה השינוי המזעזע בין הכחות שהפגינו השבטים בפרשה הקודמת, ויגש, כאשר לפי המדרש הם תכננו להחריב את מצרים אם פרעה לא ישחרר את בנימין – ועכשיו עברו קצת כמה שנים מאז בגלות, וכולם תלויים ביוסף, ויוסף תלוי בפרעה, ויעקב אבינו בכבודו ובעצמו צריך לצוות וגם להשביע את יוסף שיקבור אותו במערת המכפלה, והשבועה הזאת גם היתה נחוצה כדי שפרעה יסכים כי הוא נשבע שיקבור את אביו בארץ כנען. והם היו צריכים ליווי, משמר של כבוד – וגם כדי שלא יברחו וכדי שיחזרו למצרים.

ואחרי שמשלך יעקב השבטים מתחילים לפחד שעכשיו יוסף ינקום בהם. כל הפוסל במומו פוסל. לפי עניות דעתי הדלה, זה מראה שהשבטים לא ממש עשו תשובה עד הסוף בענין מכירת יוסף, כי למה הם מכרו אותו? כי הם חשדו בו שהוא רשע, שהוא קליפה, שיצא ממנו ירבעם בן נבט – ועכשיו עוד פעם חושדים בו שכמו שעשׂו חשב מתי ימות יצחק כדי לנקום ביעקב, כך אולי גם, להבדיל, יוסף חושב שכשימות עכשיו יעקב הוא ינקום באחים שלו.

והם באו וסיפרו לו סיפור כדי שלא ינקום בהם. ויוסף נפגע מזה, ובכה. אחר כך חזר ואמר 'אתם לא מכרתם אותי'. יש פה דבר מעניין מאד, שהצדיק מנסה להעלות את העם בדרגתם, לפחות את אלה שפונים אליו – והשאלה היא אם העם עולה או לא, זו כבר הבחירה של העם. והנה, יכולים לעבור שנים ושום דבר לא השתנה, ולא תיקנו את עצמם. אולי תיקנו בדברים אחרים,

בארץ. ויוסף, כבר לא היה לו על מי לסמוך בכלל, רק על עם ישראל, שבעזרת ה' כשה' יפקוד אותם שלא ישכחו לעלות אותו. ככה זה. אז בן אדם צריך להיות רגיש מאד למעשים שלו, כי הכל יכול להשתנות לכיוון לא טוב, ה' ישמור, אם הוא חוטא, אם הוא עושה דברים לא טובים – זה באופן פרטי. וגם כלל עם ישראל – יכול להידרדר המצב, ה' ירחם. ה' ירחם.

הבורא יתברך, "ה' צִלְּךָ". ככה לימד רבינו הקדוש הבעל שם טוב הקדוש. ככה הוא לימד, ה' כמו הצל שלך. איך שאתה מתנהג, ככה מתנהגים אתך, בַּפֶּרֶט וּבַכֶּלל.

ויש פה משהו לא שלם, לא נכון, בהשגה של השבטים, בהשגה, בקליטה, בהבנה של מי זה יוסף. נכון שאת סוד האדם רק ה' יתברך יודע. אבל גם הצדיקים יודעים – ה' פותח להם עינים רוחניות שיראו דברים כדי לעזור לזולת, אז הם רואים מי זה, מה זה, הם מבינים. מה ראו בו שחשדו בו? הוא היה צדיק, צדיק יסוד עולם.

אומר רבינו הבעל שם טוב הקדוש, אם אתה רואה פגם במישהו – סימן שהפגם הזה הוא אצלך קודם כל, אפילו חלק קטן מזה. פעם הוא ראה חילול שבת, עשה תשובה למה הוא ראה חילול שבת. הראו לו משמים שהוא התעצל להספיד איזה תלמיד חכם שנפטר, ותלמיד חכם הוא בחינת שבת – אז זה נחשב לו כאילו חילל שבת. ואז הראו לו חילול שבת בפועל, כדי שיהרהר למה הוא ראה חילול שבת, והראו לו מה הפגם שהוא עשה בזה שלא כיבד את התלמיד חכם. תראו עד איפה זה מגיע.

אה, למה לנו לא מראים? כי אנחנו לא עושים את העבודה שעשה הבעל שם טוב הקדוש. אם היינו מדקדקים עם עצמנו להסתכל בהשגחה בכל דבר קטן שקורה לנו למה זה קורה לנו והיינו עושים תשובה... – 'אהה, כואב לי הגב. למה? אה, כי הרמתי כבד' – לא. הרמת כבד, אבל אתה יכול להרים מאה פעמים כבד ולא יקרה לך כלום. כואב לך הגב בגלל איזה עוון שעשית. אם היה לך פשוט, אולי היו מגלים לך גם למה. מגלים לך גם למה, זה לא אומר שכאב הגב יעבור, כן? יכול להיות שכן אם זכית. יכול להיות שלא, שצריך תרופות.

זה כמו שרבינו הבעל שם טוב הקדוש בהתחלה רצה לרפא את הרגלים של המגיד ממזריטש, שבא אליו, על ידי תפילות, ואחר כך ראה שזה לא הולך ושיצטרך להתעסק ברפואות. למה? כי כנראה שההנהגה של התפילות לא היתה מספיקה למצב הרוחני של רבינו המגיד ממזריטש הקדוש, היה צריך לטרוח בטבע. טוב.

מבינים איך הכל מדויק־מדויק, עמוק, עמוק? אין שום דבר סתם. רק אין לנו סבלנות להתבונן. אם היינו מתבוננים ורוצים לתקן, היו מאירים לנו טוב את העינים, על כל 'פיפסי', על כל דבר קטן, היינו מבינים

מי שנולד בחו"ל, חי כמיעוט בחו"ל, בכל מיני מדינות, שיש בהן יותר אנטישמיות פחות אנטישמיות – הוא לא מרגיש שם בעל הבית, הוא מרגיש שמה סוג ב', ד', ה'. הוא יהודי קודם כל. אפילו אם הוא לא שומר תורה ומצוות והוא תינוק שנשבה – הוא יהודי. אם הוא שוכח, מזכירים לו שהוא יהודי. זה חרוט בלב שלנו. אני יליד חו"ל – חרוט בלב שהמקום שלך זה ארץ ישראל, לא חוץ לארץ, והאחים שלך הם היהודים. זה מה יש. הלך הזה עוד לא נלמד, עוד לא נלמד.

וזה גם לקח שבן אדם צריך ללמוד לחיים שלו: "לא לעולם חסון" – אל תרגיש שאתה מלך, שאתה גדול, שאתה מנהל גדול, שאתה עשיר גדול, לא משנה מה. היום ככה – מחר אתה באיזה בית אבות על כסא גלגלים לא זוכר איך קוראים לך... מבינים? בן אדם הוא כלום. תמיד צריך להיות ענו, שפל רוח, ולהבין שכל הגדולה, היום יש גדולה ומחר אין כלום. מחרתים אף אחד לא זוכר מי היית בכלל. מי זוכר את סבא רבא, או אבא של סבא רבא, מי זוכר? מבינים? זו האמת.

אז גם כשבן אדם בגדלות, שיזכור שהוא כלום – היום הוא בגדלות, ומחר "והתבוננת על מקומו ואיננו", הוא אפילו לא זוכר שהיה בגדלות.

וכמה מהר זה קורה – לא יכולתם להסתדר בארץ ישראל ביחד, אז ירדתם למצרים, כולם עבדים. בינתיים יוסף שומר עליהם, כי הוא במעמד רם. ככה יהודים בחו"ל שמחים שיש איזה שר או איזה ראש ממשלה או איזה נשיא יהודי, אולי ירחם עליהם, אולי ייטיב עמם, תלוי כמובן באיזו מדינה מדובר, אבל ככה זה. 'וואו, הרופא הזה יהודי', 'אה, האיש הזה יהודי'. ככה, ככה אני זוכר. טוב, לא טוב, ככה זה.

אז כשזוכים להיות בארץ – צריך אחדות, אחדות, עבודת ה', אהבת הבריות, ענוה, אפס שנאת חנם, בשום אופן לא שנאת חנם. אם יש מחלוקות, אפשר לדבר, אפשר להסתדר, אפשר להגיע להבנה כל שהיא. זהו.

מאד מזעזעת הירידה הזו, הקור הזה של הגלות שמה בפרשה. מזעזע. מזעזע. מזעזע שיעקב צריך להשביע את יוסף, שיוסף צריך רשות מפרעה, והוא בעצמו צריך להשביע את עם ישראל כדי שכשיבוא הגואל יעלו אותו ויקברו אותו בארץ, שיעלו את הארון שלו. מזעזע. לא היה ביכולת אף אחד לעשות כלום.

זה מעניין מאד, נכון? ה' יתברך משנה את העתים. לפעמים יש מצב שהמדינה חזקה, ברוך ה'. לפעמים המדינה לא שווה שום דבר. לפעמים החיילים חזקים, לפעמים הם בורחים. לפי התורה, זה לפי הזכויות: אם הם צדיקים, ה' עוזר. אם הם פחות צדיקים, ה' ירחם... אז באותו מקום אותו הענין משתנה, העתים משתנים לפי הזכויות והחובות.

יעקב אבינו, בחיר האבות, צריך לחלוק כבוד לבן שלו ולגרום לו גם שישבע כדי שיביאו אותו לקבורה שלו

טוב, ודבקות ובירור, והכל, כדי שתהיה אפשרות להתחזק לעבודתו יתברך באמת, באמת, כי יש בזה גם דרגות.

אתם רואים? על כל דבר ה' מקפיד. על כל דבר קטן הוא מקפיד. הכל נרשם. כל מה שאדם עשה, חשב, דיבר – הכל רשום, הכל משפיע, הכל קובע את דרגתו של האדם בעולם הזה ולעולם הבא.

ה' יעזור שכולנו נתחזק לעבודתו יתברך!

שתהיה אחדות אמתית ולא תהיה חשדנות ולא יהיו קטרוגים ולא יהיו מחלוקת ושנאת חנם ורדיפות והוצאת שם רע, וכל הדברים הרעים שלא יהיו! שנהיה "כאיש אחד בלב אחד" לעשות נחת רוח לאבא שבשמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך, ולהפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן. כל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

למה זה קורה לנו. אין שום דבר סתם. 'סתם', זה מלשון סתום, סְתָם – ה' סְתָם, זה הסתר פנים. ה' יאיר את עינינו ואת עיני חכמינו שתמיד נלמד מה כן לעשות ומה לא לעשות.

כתוב ב'תנא דבי אליהו' הקדוש שה' יתברך הכי מקפיד על העבירות. נכון יש מצוות, מעשים טובים, לימוד תורה? זה "סור מרע ועשה טוב". "ועשה טוב" – כולנו טובים ב"עשה טוב", בעזרת ה'. אבל מה עם ה"סור מרע"? כי לשבת ללמוד תורה זה תענוג. מי שיושב ולומד פשט, רמז, דרש וסוד זה פלא פלאים, מה? זה אור עצום. זה פלא שה' נתן מצוה כזו שבן אדם כולו מואר מהתורה. זה מעין עולם הבא. אבל מה עם סור מרע? לפרוש מן העבירה, לברוח מן העבירה – שזה מה שעשה יוסף הצדיק, הוא ברח מהעבירה.

לברוח מהעבירה, זו מלחמת היצר הרע פרטית והכללית. אם אתם רוצים להתחדד בזה, תקראו את הספר שלנו 'דרך עץ החיים'. אפשר להוריד אותו בחינם מהאתר שלנו. יש שמה את כל הדרך – סור מרע ועשה

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינום! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינום, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקוננו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקוננו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – בירורי החכמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ה' טבת תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

א. אין בירור ותיקון ללא מדת האמת. אך מדת האמת לעתים גם עלולה להזיק, ר"ל. לכן "וַתִּשְׁלַח אֶמֶת אֶרְצָה", אך רק באופן זמני – צריך לדעת להתאים את האור לכלי, על מנת שהכלי לא ישבר, על מנת שיואר ולא ישאר חשוך.
ב. ניתן להעביר ביקורת ולומר דברים לא קלים – ללא כעס. כך המוכח יוכל לשאת את התוכחה, וזו הרי המטרה: התיקון, ולא ההרס והחורבן.

ג. אדם רגיש יכול להשיג השגות חשובות. אך הוא גם בסכנה יתרה – בגלל רגישותו.

ד. כל צדיק הוא קפדן – אך חייבים קפדנות בונה ולא קפדנות הורסת.

ה. זיוף בעבודתו ית' יכול לגרום לחורבן, לאדם ולכלל כולו.

ו. בכל בחירה שהאדם עושה – עולה או יורדת מדרגתו הרוחנית והמוסרית.

ז. "גלגל הוא שחוזר בעולם" – אם אתה עשיר, זכור שאפשר שתהיה עני, וכי"ב.

ח. יש אנשים שמעריצים חכמה – אני מעריך צדיקות וענוה.

ט. הרשעות לובשת ופושטת צורה, אך זו אותה הרשעות עם אותן המטרות.

י. אין מכוּעַר מרשע המתחפש לצדיק.

יא. זה שהצדיק רוצה לתקן את כולם – לא אומר שכולם רוצים תיקון.

יב. כפי שהצדיקים בונים עולמות של קדושה, כך הרשעים בונים עולמות של רשעות ושל סטרא אחרא.

יג. אמרו חכמים: צדיק ורע לו – צדיק שאינו גמור. רשע וטוב לו – רשע שאינו גמור. ואנו הדלים אומרים: צדיק ורע לו – עדיין יש לו ניצוצות לברר ולהעלות. רשע וטוב לו – בזכות ניצוצות הטוב העשוקים בו, בינתים טוב לו.

יד. לעתים אדם טועה ותועה בדרך לא לו – וזה מפני שיש ניצוץ שלו שעשוק שם, ועליו להעלותו לכשיתקן את טעותו.

טו. כל הידע וכל החכמה שבעולם קיימים על מנת שתעזר בהם – רק לעבודתו ית' שמו לעד!

טז. חכמה שמובילה אותך לזרועות היצר הרע הפרטי והכללי – אינה חכמה אלא סכלות.

יז. התמימות האמתית לעבודתו ית' – זו החכמה האמתית.

יח. מי מוליך אותך? לאן? אתה בטוח בכך?

יט. אם טעית, אל תתביש לעשות 'פניית פרסה' ולברוח.

כ. אם רצונך שה' ית' יקרב אותך אליו באמת ולתמיד – שמור על הקדושה, והדבק עצמך בו תמיד!

כא. הצדקה הגדולה ביותר היא לתת לך דרך אמתית לעבודתו ית', בה תוכל להתקדם עד לדבקות בו ית' באמת!

כב. בכפירה אין כלום, רק שקר, ואמונה בסטרא אחרא.

כג. אל תתיאש! רבי נחמן מברסלב הקדוש זי"ע אמר שאין שום יאוש בעולם כלל.

כד. ללמוד מכל הצדיקים האמתיים, פירושו 'התכללות'. ההתכללות מתקנת את שנאת החנם – הסיבה לחורבן ולגלות.

כה. "ואהבת לרעך כמוך, רבי עקיבא אומר: זהו כלל גדול בתורה". "על כל פשעים תכסה אהבה", אם היא אהבה אמתית – לשם שמים.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים', בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!